

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 15.4.2020
COM(2020) 125 final

2018/0169 (COD)

**SPOROČILO KOMISIJE
EVROPSKEMU PARLAMENTU**

v skladu s členom 294(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije

v zvezi s

**stališčem Sveta glede sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih
zahtevah za ponovno uporabo vode**

(Besedilo velja za EGP)

**SPOROČILO KOMISIJE
EVROPSKEMU PARLAMENTU**

v skladu s členom 294(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije

v zvezi s

**stališčem Sveta glede sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih
zahtevah za ponovno uporabo vode**

(Besedilo velja za EGP)

1. OZADJE

Predlog je bil Evropskemu parlamentu in Svetu predložen (dokument COM(2018) 337 final – 2018/0169 COD)	28. maja 2018.
Odbor regij je mnenje o predlogu sprejel	6. decembra 2018.
Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje o predlogu sprejel	12. decembra 2018.
Evropski parlament je stališče v prvi obravnavi sprejel	12. februarja 2019.
Svet je dogovor o splošnem pristopu sprejel	26. junija 2019.
Trialogi so potekali	10. oktobra 2019, 12. novembra 2019, 2. decembra 2019.
Odbor stalnih predstavnikov je kompromisni dogovor potrdil	18. decembra 2019.
Odbor Evropskega parlamenta za okolje, javno zdravje in varnost hrane (ENVI) je podprl kompromisni dogovor z glasovanjem	21. januarja 2020.
Odbor stalnih predstavnikov je politični dogovor sprejel (točka pod „I/A“)	5. februarja 2020.
Svet je politični dogovor sprejel (točka pod „I/A“)	18. februarja 2020.
Odbor stalnih predstavnikov je stališče Sveta sprejel (točka pod „I/A“)	20. marca 2020.
Svet je stališče v prvi obravnavi sprejel	7. aprila 2020.

2. CILJ PREDLOGA KOMISIJE

Voda je v EU omejen vir, pri čemer se tretjina ozemlja EU sooča z motnjami pri oskrbi z vodo. Zaradi naraščajočih potreb prebivalstva v kombinaciji s podnebnimi spremembami bo razpoložljivost zadostne količine vode ustrezne kakovosti v Evropi v prihodnosti postala še večji izziv.

Cilj predloga o minimalnih zahtevah za ponovno uporabo vode je prispevati k zmanjšanju pomanjkanja vode po vsej EU v okviru prilagajanja podnebnim spremembam, in sicer z okrepljenim izvajanjem ponovne uporabe vode za namakanje v kmetijstvu.

Poleg upravljanja povpraševanja in ukrepov za učinkovitost je ponovna uporaba vode pomembno orodje v okviru celostnega upravljanja voda. Zato bi jo bilo treba spodbujati, kadar koli je to ustrezno in stroškovno učinkovito, hkrati pa varovati javno zdravje in zagotavljati varstvo okolja.

Predlog določa usklajene minimalne zahteve za kakovost vode, namenjene varni ponovni uporabi očiščene komunalne odpadne vode za namakanje v kmetijstvu. Da bi bila očiščena komunalna odpadna voda primerna za uporabo v kmetijstvu, bi jo bilo treba po čiščenju po pravilih iz direktive o čiščenju komunalne odpadne vode nadalje očistiti, da bi ustrezala minimalnim parametrom kakovosti.

Predlog z določitvijo minimalnih zahtev predvideva usklajen pristop k ponovni uporabi vode za namakanje po vsej EU. To bo zagotovilo enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte, ki proizvajajo in dobavljajo predelano vodo, ter za kmete.

Ocenjuje se, da bi predlagani instrument lahko privedel do ponovne uporabe vode za namakanje v kmetijstvu v količini približno 6,6 milijarde m³ vode na leto v primerjavi z 1,7 milijarde m³ vode na leto brez kakršnega koli pravnega okvira EU. S ponovno uporabo več kot 50 % skupne količine vode iz čistilnih naprav za odpadno vodo v EU, ki je teoretično na voljo za namakanje, bi se neposredno odvzemanje iz vodnih teles in podzemne vode zmanjšalo za več kot 5 %, zaradi česar bi se pomanjkanje vode skupno zmanjšalo za več kot 5 %.

4. PRIPOMBE K STALIŠČU EVROPSKEGA PARLAMENTA

Evropski parlament je v svojem stališču v prvi obravnavi, sprejetem 12. februarja 2019, predlagal spremembe predloga Komisije, zlasti:

- sklicevanja na prihodnjo razširitev področja uporabe zakonodaje;
- nove odgovornosti za akterje v sistemu za ponovno uporabo vode, ki niso upravljavci obratov za predelavo vode, ter
- vidnejšo vlogo pristojnih organov.

Poleg tega je Evropski parlament uvedel posebne določbe za obvladovanje morebitnih tveganj v zvezi z mikroplastiko. Komisija je kot del dogovora, ki je bil dosežen v dialogu, potrdila, da mikroplastika vzbuja čedalje večjo zaskrbljenost, in se zavezala, da si bo še naprej prizadevala za rešitev tega vprašanja. Zato se je strinjala, da poda naslednjo izjavo: „Komisija priznava, da je mikroplastika snov, ki vzbuja vse večjo zaskrbljenost v zvezi s kakovostjo vode. Komisija je zato ter glede na dejstvo, da je to širši problem, ki ni omejen le na predelano vodo, pripravljena nadaljevati svoja prizadevanja za nadaljnjo obravnavo tega pomembnega vprašanja.“

Potem ko je Svet sprejel stališče v prvi obravnavi, se od Evropskega parlamenta pričakuje uradna potrditev dogovora, ki je bil dosežen v dialogih.

5. PRIPOMBE K STALIŠČU SVETA

Stališče Sveta odraža dogovor, dosežen v trialogih. Najpomembnejše spremembe v primerjavi s predlogom Komisije vključujejo:

- diskrecijsko klavzulo, ki državam članicam omogoča, da se odločijo, ali je ponovna uporaba vode na njihovem ozemlju ali delu ozemlja dovoljena, ob upoštevanju strogih pogojev in potrebe po utemeljitvi in rednem pregledovanju takih odločitev;
- uvedbo koncepta „sistem za ponovno uporabo vode“, ki lahko vključuje več akterjev od upravljavca obrata za predelavo vode do končnega uporabnika;
- vidnejšo vlogo javnih organov pri obvladovanju tveganj ter
- večjo prožnost držav članic pri organizaciji sistema obvladovanja tveganj in izdajanja dovoljenj.

Doseženi dogovor na splošno ohranja cilje prvotnega predloga Komisije, saj se raven ambicij minimalnih zahtev ne spreminja, vendar omogoča prožnost, ki jo države članice želijo pri izvajanju novih pravil.

6. ZAKLJUČEK

Komisija sprejema stališče Sveta.